

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η'. ('Εξάμηνο Β') ☀ ΑΘΗΝΑ, 28 ΤΟΥ ΝΟΕΒΡΗ 1910 ☀

ΑΡΙΘΜΟΣ 414

"Ἐνας λαὸς ὅφρανται ἄμα δεῖη πώς δὲ φο-
βᾶται τὴν ἀλήθειαν.—ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΙΩΤΙΣ. Αθηνιώτικα γράμματα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΙΘΟΣΤΟΛΑΚΗΣ. Μιὰ κριτική.

ΗΑΙΑΣ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ. In gloriam amatae.

A. STEINMETZ. Η χρυσή χήνα (Παραμύθι τῶν ἀδερφῶν Grimm.)

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ. Η σημασία της.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. Τάσω (τέλος. Κεφ. 9,
10, 11 καὶ 12.)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ—Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ —
ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ρὲς δὲ Ἀρχηγὸς στὰ πρόσωπα, εἰτε ἀπὸ κακὲς εἰσῆγγησες, εἴτε δταν εἶναι νιόφερτος, σὰν τὸν κ. Βενιζέλο, καὶ δὲν εἶχε τὸ χρειαζόμενο κακό δὲ μᾶς γνωρίσει καλά — τὰ ξέρουμε δλοι μᾶς αὐτὰ καὶ νά, γιατί ἔχουμε τὴν γνώμη πώς πρέπει νὰ διαλέξουμε καὶ νὰ φηφίσουμε, καὶ νὰ μήν φηφίσουμε στὰ στρατό.

"Α γίνεται ἔτοι η σημερινὴ ἐκλογὴ θάχει διπλὴ σγμασία. Ἀπὸ τὴν μιὰ μερὶα θὰ χτυπήσει τελιωτικὰ τὰ προσωπικὰ τὰ κόμματα κι ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν μερὶα θὰ συντρίψει μιὰ γιὰ πάντα τοὺς συδυασμούς. "Α συντριψτοῦν οἱ συδυασμοὶ θάποδειχτεῖ πώς δὲ λαὸς μπῆκε πιὰ στὸ δρόμο τῆς πολιτικῆς του χειραφέτησης.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

Γιὰ νὰ χτυπηθῶνταν τελιωτικὰ κι ἀποτελεσματικὰ τὰ προσωπικὰ τὰ κόμματα πρέπει σγμερα δὲν σ' "Ἐλλαγνες πολίτες νὰ βρεθῶμε μπροστὰ στὶς κάλπες, πρέπει δλοι μᾶς σγμερα νὰ φηφίσουμε. "Οταν οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ τοῦ καταραμένου πολιτικοῦ παρελθόντων μπούκοταριζαν, νὰ ποῦμε, τὸ Βενιζέλο μὲ τὴ δηλωσή τους πώς δὲ θὰ κατεδαφεῖ στὶς ἐκλογές, μιὰ κρυφή, ἐλπίδα εἶχανε στὴν ψυχή τους, πώς θὰν τοὺς ἀκολουθήσουν καὶ σ' ραγιάδες τους, σ' φηφοφόροι, πὼς δὲ θὰ πάντας δηλ. κι αὐτοὶ νὰ φηφίσουνε, κ' ἔτοι θὰ μποροῦν αὔριο νὰ κοκκορευτοῦν καὶ νὰ ποῦνε :

— Τὰ εἶδατε; Τόσες χιλιάδες φηφίσανε στὸν τάξις Νομὸ στὶς περασμένες ἐκλογές, τόσες χιλιάδες λιγότεροι φηφίσανε χτές. "Αρα η χτεσινὴ ἐκλογὴ εἶταν ἔνα εἶδος δημοφήφισμα, που μὲ διαύτο δὲ λαὸς μᾶς ἔρηξε δίκιο κι ἀποδοκίμασε τὸ Βενιζέλο.

Αὐτὴ εἶναι η σημασία τῆς σημερινῆς ἐκλογῆς καὶ σγμερα δὲ λαὸς θὰ δεῖξει ἡ συχάθηκε στ' ἀλήθινὰ τὸν παλιοὺς πολιτικοὺς κι ἡ λαχταράει γιὰ κάτι καινούριο κι ἀνθρωπινώτερο.

Νὰ φηφίσουμε λοιπὸν δλοι μᾶς σγμερα. Πάσι καλά. Μὰ εἶναι κ' ἔνα ἀλλο ζήτημα, ἀρκετὰ σοεαρδ κι αὐτό. Πρέπει νὰ φηφίσουμε τὸν Κυβερνητικοὺς συδυασμούς πέρα πέρα, μὲ κλειστὰ τὰ μάτια; Χμ! Ἐδῶ ίσια ίσια εἶναι δ μεγάλος δ κόμπος. Ξέρουμε δλοι μᾶς πώς γίνουνται οἱ συδυασμοί, πώς κολλάνε μερικὰ σερπετὰ σὲ διάποντα, πῶς γελιέται πολλὲς φο-

IN GLORIAM AMATAE

...Καὶ νῦν τα καὶ δεὶ ἐγκυμιᾶς τὸν
δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ "Ἐρωτος καθ'
ὅσον οἶδες τὰ εἰμί.

ΠΛΑΤΩΝ. — Σεμπάσιον XXIX.

1

Τοῦ δειλινοῦ τὰ μάγια εἰχανε σμήσει
τις ἐρωτιάρες ἀγνίνες μοσκοθελιές.
Παντοῦ κρυφὲς πηγὲς ζωῆς εἰχαν ἀνοιξει.
Μές στὸ ἀπειρο τριγύρειαν πλάστρες φιλιές.
Βαθιές σιωπὲς καὶ ταραχῆς δρμές ἀδερφωμένες
τῆς Φύσης διαλαλούσαν τοὺς ρυθμούς.
Οι πιθυμιές, ὡς στὴ δουλεύτρα δύναμης ὑφαμένες,
σκεπτούσανε ζωῆς τρικυμισμούς.
Στὸ πνέμα ἐμπρός θλάσσια τῆς Χτίσης τὸ βιθλίο.
Σοφὴ κ' ἡ ὑπαρξὴ μᾶς δηλ. τέτοιαν ὥρα.
Κ' εἴσι, τὰ μάτια τοῦ ρυθμούντας στὸ μεγαλεῖο
τῆς Πλάσης, ζωθὶα μοῦλεγες: Είμαι οὐκ ἀγάπη τέρα.

2

Μές στὸν ματιῶν τοῦ τὸ ἐνὶ τὴν ἀρμονία ζητεῖσα.

"Ἐπλαύε ὁ πόλις ἀγνωρους ρυθμούς—
κ' η ζήση, σὰν πηγὴ, δρεσσαλασμοσα,
μουρμούριε μᾶς ἀνιστρηγτοὺς εύτυχισμούς.
Δὲν ὑπάρχει ἀδειο τίποτα γιὰ μᾶς. "Ολα γεμάτα
ἀπὸ γλυκοὺς ἀντίλαλους παγκόσμιον τραγουδιοῦ.
Καὶ ξαναζοῦσαν πρόσχαρη ζωὴ τὰ δνειρα τὰ φευγάτα.
κ' εἴχε διμορφιά η χαρά μᾶς σὰν χαρά παιδιοῦ.
Κ' γταν ἀντίκρου τὰ βουνά στὸ φῶς λουσμένα.
κ' ητανε πλάστρα η δύση διπσκεση σὰν στοχασμός
[κρυφός].